

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

« Ο σπόρος εστίν ό Λόγος του Θεού»

Πολλές φορές συνήθιζε να ομιλεί ό Κύριος με παροιμίες και παραβολές. Μια άπ' τις σπουδαιότερες παραβολές Του είναι και του σπορέως και είναι αυτή πού ακούσθηκε σήμερα στο ευαγγελικό ανάγνωσμα. Ένας γεωργός έσπειρε τον σπόρο του στο χωράφι κι άπ' τα τέσσαρα μέρη του σπόρου τα τρία πού έπεσαν πάνω στο δρόμο, στην πέτρα και στ' αγκάθια χάθηκαν, ενώ το τελευ-ταίο πού έπεσε πάνω στην καλή γη καρποφόρησε σε ένα μέρος τριάντα τοις εκατό, σ' άλλο εξήντα και σ' άλλο εκατό (Μάρκ. 4,20). «Ας δούμε πώς καρπο-φορεί ό λόγος του Θεού:

Ή επεξήγηση της παραβολής Ό Κύριος ερμήνευσε την παραβολή και είπε πώς ή καλή γη είναι αυτοί πού έχουν καλή και αγαθή καρδιά (Λουκ. 8,15), είναι οι άνθρωποι οι «συνιέντες» (Ματθ. 13,23), είναι αυτοί πού άκουσαν με σοβαρότητα το λόγο του Θεού, «οί παραδεχόμενοι» (Μάρκ. 4,20). Όλοι αυτοί δεν απορρίπτουν τη φωνή του Θε-ού, αλλά με πολλή υπομονή και επιμονή καλλιέργησαν το σπόρο του Θεού, γι' αυτό κι είχαν πλούσια καρποφορία. Ποιά είναι αυτή η καρποφορία; Ό λόγος του Θεού είναι ό ίδιος ό Χριστός. Δεν είναι απλώς ένας ανθρώπινος λόγος πού κρύβει μέσα του μια θρησκευτική είδηση, έστω και την μεγαλύτερη ή την πιο συνταρακτική. Πίσω άπ' τα νοήματα του Ευαγγελίου κρύβεται ό ίδιος ό Χρι-στός, ό Υιός του Θεού, ό Λόγος Του. «Τεκνία μου, ούς πάλιν ώδίνω, άχρως ου μορφωθή Χριστός εν ύμίν» (Γαλ, 4,19), τονίζει ό απόστολος Παύλος. Πράγ-ματι ό Χριστός, ό Λόγος του Θεού, σαν μικρό βρέφος αναπτύσσεται μέσα στις καρδιές των ανθρώπων. 'Άλλωστε ό ίδιος ό Ιησούς είπε πώς μητέρα Του και αδέλφια Του είναι αυτοί πού ακούν το λόγο του Θεού και τον εφαρμόζουν στη ζωή τους (Λουκ. 8,21). Ή εφαρμογή του λογού - εντολών του Θεού είναι αδιάψευστη μαρτυρία πώς ό Χριστός έχει μορφωθεί μέσα μας.

Πώς καταλαβαίνουμε την καρποφορία του λόγου του Θεού;

Ό άγιος Συμεών, ο νέος θεολόγος, φέρνει το εξής παράδειγμα: Μια γυναίκα πού κυοφορεί μέσα της βρέφος, έστω κι αν εξωτερικά δεν υπάρχει κανένα σημείο της κυοφορίας της ή έστω πώς οι υπόλοιποι άνθρωποι δεν υποψιάζο-νται πώς μπορεί να έχει κάποιο παιδί στα σπλάχνα της, αυτή όμως, επειδή ακούει τα σκιρτήματα του, είναι απόλυτα βέβαιη ότι έχει παιδί. Το ίδιο κι ο άνθρωπος πού δέχθηκε μέσα του το λόγο του Θεού· καταλαβαίνει πολύ καλά ότι έχει μέσα του τα θεραπευτικά σπέρματα του Θεού.

«Ας πούμε μερικά παραδείγματα. Ένας άνθρωπος πριν να πιστεύσει στο Χριστό ήταν εγωιστής, ζηλιάρης, ανήθικος και φίλαντος. Τώρα πού δέχεται μέσα του τα σπέρματα του κηρύγματος, αρχίζει να παραδέχεται εκτός από τον εαυτό του και τους άλλους. Αμαρτήματα πού προηγουμένως τα θεω-ρούσε ασημαντα, τώρα τα πολεμάει. Αρχίζει να κάνει ελεημοσύνες και καταβάλλει σκληρές προσπάθειες να κρατήσει μέσα του, με τη βοήθεια των μυ-στηρίων της Εκκλησίας μας, το φως και τη χάρη του Χριστού. Αλλάζει ριζικά και κατά τρόπο θαυμαστό. Αυτό είναι ή καρποφορία του θείου σπόρου. Ή πλήρης καρποφορία είναι να δει το Θεό «καθώς εστίν» (Α «Ι ω. 3, 2).

Ό απόστολος Παύλος στην προς Εβραίους επιστολή κάνει λόγο για τους «καλόν γευσάμενους Θεού ρήμα» (κεφ. 6,5). Δε μιλάει για κείνους πού άκου-σαν το ρήμα του Θεού, αλλά τους γευσάμενους, αυτούς πού δοκίμασαν τον Ιησού Χριστό. Όποιος κοινωνήσει -«μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγά-πης»- το σώμα και το αίμα του Κυρίου, γεύεται και αισθάνεται μέσα του τη χα-ρά και την παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Όποιος ακούει το Ευαγγέλιο νιώθει την παρουσία του Θεού έντονα στη ζωή του. Όποιος καλλιεργεί το λόγο του Θεού σώζεται. Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε πώς καρποφορία είναι τα ρήματα της αιωνίου ζωής, τα εντάλματα της αθανασίας, ή

επαγγελία της παλιτζωΐας, το Ευαγγέλιο της Βασιλείας του Θεού, ή αίσθηση του Παραδείσου, το πρόσωπο του Χριστού, ή πνευματική ζωή.

Ἡ Εκκλησία σπείρει το λόγο του Θεού Ἡ Εκκλησία ανοίγει στους πιστούς το δρόμο για να ἔλθει ὁ Χριστός μέσα μας. Κηρύσσει τον Εσταυρωμένο και Αναστημένο Ἰησοῦ Χριστό, ενώ ὁ αμαρτωλός κόσμος ἔχει ἄλλα κηρύγματα. Μέσα στην πολεμοχαρή και αμαρτωλή εποχή μας ἡ Εκκλησία μας προτρέπει να ακούσουμε το λόγο του Θεού καί να μετανοήσουμε· «Μετανοήσατε οὖν καί ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς αμαρτίας» (Πράξ. 3,19). Στους ανθρώπους της εποχής μας πού ἔχουν συνηθίσει να ακούνε τα πιο παράδοξα λόγια, ανήθικα, εμπαθή και φιλάργυρα, φίλαυτα και αντιχριστιανικά, Ὁ λόγος του Θεού πού εἶναι ἀπλός και συντετμημέ-νος απευθύνεται σ ὅλους μας και μας καλεῖ να καρποφορήσουμε το Χριστό μέσα μας. «Ἄς μην παραβλέψουμε το λόγο του Κυρίου μας, ἀλλά ἄς ἐπιδείξου-με ὑπομονή και ἄς προσφέρουμε ὅλες τίς ψυχικές μας δυνάμεις, για να τον αυξήσουμε ὅσο το δυνατόν περισσότερο και ἔτσι να σωθούμε.

Ἀρχιμ.Ἰ.Δ.Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 5-15)

Ἡ υποδοχή του λόγου του Θεού

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τον σπόρον αὐτοῦ και ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ὁ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, και καταπατήθη, και τὰ πετεινά του οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· και ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, και φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα, καί ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσω τῶν ἀκανθῶν, και συμφυεῖσαι αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό καί ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, και φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἐπηρώτων δὲ αὐτόν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δε εἶπεν Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας του Θεοῦ τοῖς δε λοιποῖς ἐν παραβολαῖς. Ἴνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, και ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολὴ· Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, και αἶρει τον λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρὰς δέχονται τον λόγον καί οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καί ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τό δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοι εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καί ὑπὸ μερίμνων και πλούτου και ἡδονῶν του βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καί οὐ τελεσφοροῦσι. Τό δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοι εἰσιν, οἱ τινες ἐν καρδίᾳ καλῇ και ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τον λόγον, κατέχουσι, καί καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὠτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτὴ τὴν παραβολή: «Βγήκε ὁ γεωργός για να σπείρει τον σπόρο του. Και ἐνῶ ἔσπερνε, μερικοί σπόροι ἔπεσαν κοντά στο δρόμο και καταπατήθηκαν καί τα πτηνά του ουρανοῦ τους ἔφαγαν ἄλλοι ἔπεσαν σε πετρώδες ἔδαφος και ὅταν φύτρωσαν, ξεράθηκαν, διότι δεν εἶχαν υγρασία· ἄλλοι ἔπεσαν ἀνάμεσα στα ἀγκάθια και ὅταν φύτρωσαν τα ἀγκάθια, τους ἐπνιξαν τελείως· καί ἄλλοι ἔπεσαν σε καλὸ ἔδα-φος καί φύτρωσαν και ἀπέδωσαν ἑκατὸ φορές περισσότερο καρπὸ». Οἱ μαθητές του τον ρωτοῦσαν τί σημαίνει ἡ παραβολὴ αὕτη. Καί ἐκεῖνος εἶπε: «Σ' εσάς ἔχει δοθεῖ το να γνωρίσετε τα μυστήρια τῆς βασιλείας του Θεοῦ, ἀλλά στους λοιπούς δίνονται με παραβολές, για να κοιτάζουν καί να μὴ βλέπουν, καί να ἀκούουν καί να μην καταλα-βαίνουν. Ἡ παραβολὴ αὕτη σημαίνει τα εξής: Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος του Θεοῦ ἐκεῖνοι πού ἔπεσαν κοντά στο δρόμο εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ἀκουσαν, ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος καί αφαιρεῖ το λόγο ἀπὸ τὴν καρδιά τους, για να μην πιστέψουν καί σω-θούν. Ἐκεῖνοι πού ἔπεσαν στο πετρώδες ἔδαφος, εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ὅταν ἀκούσουν,

δέχονται με χαρά τον λόγο αλλά δεν έχουν ρίζα· προσωρινώς πιστεύουν και τον καιρό της δοκιμασίας απομακρύνονται. Εκείνο πού έπεσε στα αγκάθια, είναι εκείνοι πού άκουσαν, αλλά στο δρόμο τους συμπνίγονται από τίς φροντίδες και τον πλούτο και τίς ηδονές του βίου και ό καρπός τους δεν ωριμάζει. Εκείνο πού έπεσε στο καλό έδαφος είναι εκείνοι πού με καρδιά καλή και αγαθή άκούουν τον λόγο, τον διατηρούν και καρποφορούν με υπομονή». Ενώ έλεγε αυτά, φώναζε: «Εκείνος πού έχει αφτιά για να ακούει, ας ακούει».